

MÁRTON KÁROLY

Jelek

az arcomon

Nagy szobrász az idő,
Gyűlnek, gyűlnek a jelek,
Hogy, nagyapám, téged
Bennem felismerjelek.

Bolondok

Külvilágtól elrekesztve,
Mint a forgalomból kivont érmek,
Sorstalanságukat élik,
S bizarr történeteket mesélnek.

Valaki jár

Valaki jár,
Tüzet csíhol,
Ott, ahol egy
Szikra is sok.

Valamit mindig
siratunk

Valamit mindig siratunk,
Ami a múltba rekedt,
S összegyűjtjük egy csokorba
A meg nem történeteket.

Bűvös kocka

Kirakható-e
Összekavart életünk
Bűvös kockája?

Karácsonyeste

Jöttét kísérték
Csendes dallamok,
S utat mutatnak
Fénylő csillagok.

Ébredés

Szerződést bontok az éjszakával:
Hideg vízzel tisztítom szemem,
Mert halaszthatatlan munka vár rám,
Az álmaim kell megfejtenem.

Pont(vers)

Üres lap előttem,
Ó, versem pont lennél!
Rászáll egy huncut légy,
S nyomot hagy, pont lettél.

Kábelkoccsma
bezárt

– Enikő emlékére –

Az éjszaka beszéltem vele,
Kábelkoccsma már rég bezárt,
Búcsúzáskor a fülembé súgta:
Ne feledjük a mosolyát.

NÉVJEGY

MÁRTON KÁROLY 1956-ban született Nyárádszeredában. Jelenleg Marosvásárhelyen él. Eddig a Napsugár, a Hazanéző, az Erdélyi Toll, a Népújság Múzsá rovata, az Erdőszentgyörgyi Figyelő, illetve Magyarországon a székesfehérvári VÁR és a Napút közölte verseit. Kedvelt versformája a négy soros és a haiku.